

РЕШЕНИЕ

№ 3637

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 25.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **3750** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалбата на Д. Е. П. от [населено място], срещу Заповед № САГ23-РА-30-177/21.02.2023 година на Главния архитект на Столична община, с която на Р. И. И. е разпоредено да премахне незаконен строеж „Стоманобетонена гаражна клетка № 25“, находящ се в поземлени имоти с идентификатори 68134.1377.2103, 68134.1377.2104 и 68134.1377.2108 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], район „Н.“, местност „М. махала 2 част – Свобода - северен парк“ в 30 дневен срок от получаване на съобщението.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че разпореденият за премахване гараж не представлява строеж. В условията на евентуалност твърди, че дори и да се приеме, че гаражът представлява строеж, е търпим такъв. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваната заповед. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Със Заповед № САГ23-РА-30-177/21.02.2023 година на Главния архитект на Столична община на Р. И. И. е разпоредено да премахне незаконен строеж „Стоманобетонова гаражна клетка № 25“, находящ се в поземлени имоти с идентификатори 68134.1377.2103, 68134.1377.2104 и 68134.1377.2108 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], район „Н.“, местност „М. махала 2 част – Свобода - северен парк“ в 30 дневен срок от получаване на съобщението.

Жалбоподателят се легитимира, като собственик на собственик на гаражна клетка, въз основа на фактура № 50/12.08.2098 година.

От показанията на разпитаните в съдебното заседание свидетели Е. А. Н. и Х. Т. М., приети от съда като обективни и непротиворечиви, се установява, че жалбоподателят е закупил стоманобетонова гаражна клетка, която е поставил с разрешението на общинските власти пред бл. 40 в[жк].

Въз основа на горното съдът намира, че жалбоподателят е активнолегитимиран да оспори заповедта.

В Констативен акт № 117/07.06.2022 година е обективирана извършената проверка. Проверяващите са установили, че в поземлени имоти с идентификатори 68134.1377.2103, 68134.1377.2104 и 68134.1377.2108 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], район „Н.“, местност „М. махала 2 част – Свобода - северен парк“ е разположена стоманобетонова гаражна клетка с размери : дължина – 6 м., ширина – 3,20 м., височина – 2,25 м., със застроена площ от 19,20 кв.м., отбелязана под № 25, изградена от стоманобетониви елементи с монтирана метална врата с дължина 3 м. и височина 2,10 м. В протокола е отразена констатация, че гаражът не е запазен с ток и вода.

От заключението на допуснатата Съдебно-техническа експертиза, прието от съда, като обективно и компетентно дадено се установява, че в имоти с идентификатори 68134.1377.2103, 68134.1377.2104 и 68134.1377.2108 е разположена гаражна клетка с ширина 3,20 м., дължина 6 м. и височина 2,25 м. с метална врата. Вещото лице е посочило, че имотите са със статут на земеделска земя и не е предвидено изграждането на гараж. Посочило е, че гаражът представлява стоманобетонна гаражна клетка, поставена върху терена, която може да бъде отделена от него и преместена на друго място без да промени предназначението си. Вещото лице е посочило, че след преместването терена, върху който е поставена гаражната клетка може да се използва по предназначение.

Водещият разграничителен критерий между строеж и преместваем обект е неговото предназначение. Съгласно § 5, т. 80 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ „Преместваем обект“ е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена, като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на

обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

В конкретния казус, обектът на премахване по оспорената заповед изцяло отговаря на визираната дефиниция, тъй като фабрично изработената стоманобетонова гаражна клетка може да бъде преместена и ползвана на друго място без да губи индивидуализацията си. Отделно от това е поставена върху земята. Безспорно е по делото и предназначението на гаража по т. 2, ал. 1, чл. 56 от ЗУТ – „преместваеми обекти за административни, търговски и други обслужващи дейности“.

Следователно разпореденият за премахване с обжалваната заповед гараж не представлява строеж, а преместваем обект, както по конструктивните си характеристики, така и по предназначението си и не попада в приложното поле на режима за премахване по чл. 225а, ал. 1, вр. чл. 225, ал. 2, т. 2 и чл. 223, ал. 1, т. 8 от ЗУТ, което води до незаконосъобразност на оспорената заповед.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспорения административен акт е постановен при неправилно приложение на материалния закон, поради което подлежи на отмяна. На основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 1 510 лева, от които : 10 лева – платена държавна такса за образуване на делото, 500 лева – платено възнаграждение за вещо лице и 1 000 лева – платено адвокатско възнаграждение. По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № САГ23-РА-30-177/21.02.2023 година на Главния архитект на Столична община, с която на Р. И. И. е разпоредено да премахне незаконен строеж „Стоманобетонова гаражна клетка № 25“, находящ се в поземлени имоти с идентификатори 68134.1377.2103, 68134.1377.2104 и 68134.1377.2108 по Кадастралната карта и регистър на [населено място], район „Н.“, местност „М. махала 2 част – Свобода - северен парк“ в 30 дневен срок от получаване на съобщението.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на Д. Е. П., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес] сумата от 1 510 (хиляда петстотин и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :